

Sygn. akt II AKz 64/13

POSTANOWIENIE

Dnia 26 lutego 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SA – Jerzy Leder

Sędziowie SA – Ewa Plawgo

SA – Jarosław Góral (spr.)

Protokolant – st. sekr. sąd. Kamil Kurdej

przy udziale Prokuratora Jerzego Mierzeńskiego

po rozpoznaniu w sprawie przeciwko M. D.

oskarżonej o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k.

zażalenia wniesionego przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego

na postanowienie Sądu Okręgowego w. W.

z dnia 27 grudnia 2012 roku, sygn. akt VIII K 345/09

w przedmiocie odstąpienia od zastosowania tymczasowego aresztowania i zarządzenia poszukiwania oskarżonej listem gończym

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n a w i a:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 27 grudnia 2012 r. Sąd Okręgowy w. W. z urzędu odstąpił od zastosowania wobec M. D. środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania i zarządzenia poszukiwania oskarżonej listem gończym.

Na postanowienie to zażalenie złożył pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego zarzucając obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, a to art. 249 § 1 k.p.k. i art. 279 § 1 k.p.k. polegającą na niezastosowaniu wobec oskarżonej tymczasowego aresztowania oraz nie zarządzenia poszukiwania jej listem gończym pomimo, że materiał dowodowy wskazuje na duże prawdopodobieństwo popełnienia przez nią zarzuconego jej czynu a oskarżona ukrywa się i utrudnia postępowanie.

Wskazując na powyższy zarzut skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez zastosowanie wobec oskarżonej tymczasowego aresztowania na okres jednego miesiąca oraz zarządzenie poszukiwania jej listem gończym.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie należy wyraźnie podkreślić, iż gospodarzem niniejszego postępowania jest Sąd Okręgowy i to ten Sąd jest uprawniony, a przede wszystkim zobowiązany troszczyć się o prawidłowy i niezakłócony jego przebieg. Do realizacji tego obowiązku Sąd I instancji posiada szerokie spektrum środków zapobiegawczych, których wykorzystanie uzależnione jest od konkretnych okoliczności danej sprawy. Jednakże stwierdzenie braku ogólnej przesłanki zastosowania jakiegokolwiek środka zapobiegawczego nie obliguje Sądu do wydania z urzędu negatywnego postanowienia w tym przedmiocie. Wręcz przeciwnie – gdy brak jest w tym względzie inicjatywy stron postępowania – wydanie z urzędu formalnej decyzji w przedmiocie odstąpienia od zastosowania środka zapobiegawczego jest zbędne, prowadzi bowiem jedynie do niepotrzebnego uruchomienia całego toku instancyjnego.

Skoro zostało jednak wyznaczone posiedzenie przed Sądem Okręgowym w przedmiocie zastosowania środka zapobiegawczego, na którym pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego zajął stanowisko wnosząc o zastosowanie wobec M. D. tymczasowego aresztowania, to nie ma wątpliwości, iż mógł on również zaskarżyć za zasadach ogólnych wydaną w tym przedmiocie z urzędu decyzję procesową.

Zażalenie pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego nie jest zasadne i nie zasługuje na uwzględnienie. Warunkiem koniecznym zastosowania każdego ze środków zapobiegawczego jest bowiem ustalenie, że zebrane w sprawie dowody wskazują na duże prawdopodobieństwo, że oskarżona popełniła przestępstwo (art. 249 § 1 k.p.k.). Sąd Apelacyjny podziela stanowisko Sądu I instancji, iż w niniejszej sprawie prawdopodobieństwa takiego nie można wyprowadzić na podstawie zgromadzonego dotąd materiału dowodowego. Ze względu na okoliczności, które uniemożliwiają przeprowadzenie rozprawy nie możliwym jest natomiast uzupełnienie materiału dowodowego zgodnie z zaleceniami Sądu Okręgowego w. W. zawartymi w wyroku z dnia 23 września 2009 r. (sygn. akt X Ka 606/09). Słuszne jest zatem spostrzeżenie Sądu I instancji, że w chwili obecnej brak jest podstaw w rozumieniu art. 249 § 1 k.p.k. do zastosowania wobec M. D. tymczasowego aresztowania, co pociąga za sobą jednocześnie brak możliwości zarządzenia poszukiwania oskarżonej listem gończym (art. 279 § 1 k.p.k.).

Z tych względów Sąd Apelacyjny orzekł, jak w części dyspozytywnej postanowienia.